

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Kovács Dóra Ügyvédi Iroda (**ügyvédi iroda címe**; ügyintéző: **ügyvéd neve**) által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperesnek a Gergye Ügyvédi Iroda (**ügyvédi iroda címe**; ügyintéző: **ügyvéd neve**) által képviselt **alperes neve (alperes címe)** alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. április 23-án kelt 8.G.42.161/2014/17. számú ítélete ellen a felperes által 18. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 32.500 (Harminckétezer-ötszáz) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a peres felek között 2008-ban szállítmányozási szerződés jött létre, amelyben az alperes csomagküldemények expressz kézbesítését vállalta a küldeményen feltüntetett címre. A szerződésben a felperes hozzájárulását adta ahhoz, hogy az alperes a szerződésből eredő kötelezettségeinek teljesítése során alvállalkozót vegyen igénybe. A szállítmányozási szerződést határozatlan időtartamra kötötték azzal, hogy a szerződésben nem szabályozott kérdésekben a Ptk. rendelkezéseinek alkalmazását kötötték ki, különös tekintettel a szállítmányozásról szóló fejezetben foglaltakat, valamint a Magyar Szállítmányozási Feltételeket. A felek közötti szállítmányozási szerződés részét képezte az alperes Általános Szerződési Feltétele (ÁSZF), amelynek 4. fejezetében szerepeltek a szolgáltatásokra vonatkozó rendelkezések, a 6. fejezet 6.5. pontjában a küldemény kézbesítésére vonatkozó szabályok.

A **...Kft.** megbízta a felperest csomag továbbításával közúton az **...** társaság részére **...**ba 2012. április 2-i határidővel. A **...Kft.** 2012. március 26-án adta át a küldeményt a **...** sorszámú fuvarlevéllel a felperesnek, amelyben a biztosítás értékét 4.000 euróban jelölte meg.

Az alperes a **S. ...** cég igénybevételével továbbította a felperestől átvett, a **...Kft.** által feladott küldeményt. A **S.** a 07941313 sorszámú kézbesítést igazoló okmány szerint **E. T.** és az **...** címzett részére szóló küldeményt 2012. március 30-án 16 óra 30 perckor átvették a feladó által megjelölt, a címzett átvételi helyeként szereplő irodaházban a recepción. Az alperes a csomag kézbesítésének díjáról 2012. március 31-én számlát állított ki a felperes részére, amelyben a felülbiztosítás díja, valamint a kiszállítás díja szerepelt.

A felperes 2012. május 30-án reklamációt jelentett be az alperesnél, mivel a megadott adatok alapján nem ismerte el a címzett a küldemény átvételét. A felperes bejelentése nyomán az alperes

ugyanezen a napon megkereste a ... partnerét, akitől 2012. május 31-én azt a tájékoztatást kapta, hogy a depo információi alapján a recepciónak a küldemény szabályosan kézbesítésre került, a recepció írt alá az átvételt. Kérte, hogy az alperes jelezze az ügyfélnek, hogy vegye fel a kapcsolatot a recepcióval.

2012. június 1-jén a felperes a **...Kft.**-t tájékoztatta a ... partnerrel történt egyeztetést követően arról, hogy a küldeményt a feladó által megadott címre kiszállították, nagyobb méretű, olvasható kézbesítési igazolást kapott, melyet mellékel. Tájékoztatta arról a feladót, hogy a biztosító elutasíthatja a felperes kérelmét, mivel szabályosan aláírt átvételi okmány igazolja, hogy a megadott címen a ... partner képviseletében átvették a küldeményt.

2012. június 4-én a címzett a feladónak jelezte, hogy nem kapta meg a küldeményt. A **...Kft.** a felperesnek 2012. június 5-én küldte meg a feladónak ezt a nyilatkozatát.

2012. június 5-én a felperes az alperesnek küldött e-mailben a **...Kft.** fuvarozással kapcsolatos levelére kérte az alperes azon válaszát, hogy kivizsgálta-e a ... átadás-átvételre vonatkozó ellentmondó állításokat, bejelentették-e a biztosítónál a kárt. Az alperes a 2012. június 8-án megküldte a ... cég részére a felperestől kapott, a feladón keresztül küldött címzett nyilatkozatát arról, hogy a küldeményt nem kapta meg.

A ... cég a 2012. június 8-án küldött válaszában közölte, hogy az ügyféllel beszélt, tájékoztatta arról, hogy a portás vette át a küldeményt. A címzett azt közölte, hogy már nincs azon a címen és nem is fog a küldeményért menni.

Az alperes 2012. június 28-án arról tájékoztatta a ... fuvarozó céget, hogy új instrukciót kapott a szerződéses partnertől, amely szerint a feladóhoz visszaszállítást kért. Kérte ezért, hogy vegye fel a küldeményt és juttassa vissza a felperesnek.

A felperes 2012. július 4-én az alperesnek küldött e-mailben arra hivatkozott, hogy az alperes telefonon történt értesítése szerint a csomag nem szállítható vissza a kézbesítési címre. Kérte a 4.000 euró kár megtérítését a biztosítótól. Ügyfele mindent megtett a csomag visszaszerzése érdekében, vállalta a visszaszállítás költségét. Arról nem tehet, hogy **...ban** az alperes szolgáltató partnere nem tudja visszaszerezni az eredeti szállítási cím portájáról a címzett cég elköltözése után a kézbesített küldeményt.

Az alperes 2012. július 10-én a felperesnek küldött e-mailben arról tájékoztatta, hogy a küldeményt a ... partnere a csomagon feltüntetett címre szállította ki, így szállítási hiba nem történt. A feladás és a kiszállítás között eltelt idő alatt a címzett átköltözött egy másik címen lévő irodába, ahonnan nem hajlandó visszamenni a küldeményért az eredeti, a felperes által is megadott címre és a recepción átvenni a csomagot.

A felperes 2012. július 11-én továbbította az alperes válaszát a ... küldemény reklamációja vonatkozásában és kérte a feladó döntését.

A **...Kft.** a felperessel szemben a **...i** II. és III. Kerületi Bíróságon keresetet terjesztett elő 4.000 euró kártérítés és késedelmi kamatának megfizetésére. A **...i** II. és III. Kerületi Bíróság a 2013. december 6-án jogerőre emelkedett 15.P.III.24.097/2012/15. számú ítéletében a felperest a keresetnek megfelelően marasztalta.

A felperes 2013. november 29-én postára adott levelében felszólította az alperest 4.000 euró és annak késedelmi kamata megfizetésére.

A felperes a fizetési meghagyásból ellentmondás folytán perré alakult eljárásban az alperes 4.000 euró és ennek 2012. március 30-tól a kifizetésig számított, az **E. K. B.**-nél meghatározott mértékű késedelmi kamat és perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

Előadta, hogy a küldeményt nem a címzett vette át, az alperes, illetve az általa megbízott ... futárcég a küldeményt az irodaház recepcióján hagyta, a csomag jelenlegi helyéről nincs tudomása.

Az alperes a postáról szóló 2003. évi CI. törvény (Pt.) 16. §-a, valamint az ÁSZF 6.5. pontja alapján a címzettnek, illetve egyéb jogosult átvevőnek személyes átadással kézbesíthette volna a

küldeményt az abban foglalt igazolások ismeretében. Az alperes ezt a kötelezettségét megszegte, mivel nem a címzett vette át a küldeményt. A szerződésszegésből következően a küldemény eltűnt, amely miatt a felperest a ...i II. és III. Kerületi Bíróság kártérítés megfizetésére kötelezte. Hivatkozott továbbá a postai szolgáltatások ellátásáról és minőségi követelményeiről szóló 79/2004. (IV.19.) Korm. rendelet (Korm. rendelet) 16. § (4) bekezdésének utolsó mondatára, amely szerint a címzett nem magánszemély volt, illetve a küldeményt az alperes nem az irodaház üzemeltetője, annak vezetője vagy meghatalmazottja részére kézbesítette.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte, elsődlegesen a Pt.-ben meghatározott jogvesztő határidő elmulasztása miatt, másodlagosan szerződésszerű teljesítése alapján, mindkét esetben a felperes perköltségben marasztalását.

Arra hivatkozott, hogy a felek között nem nemzetközi árufuvarozási vagy szállítmányozási szerződés jött létre, hanem speciális, a Pt. szerinti futárpostai, gyorspostai szolgáltatás nyújtására irányuló szerződés. A Pt. 27. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak szerint a felperes igényérvényesítése elkésztett, azt jogvesztő határidőn túl terjesztette elő, ugyanis a feladás napja 2012. március 26-a volt, az azt követő 15. naptól, azaz 2012. április 10-étől számított egy éven belül kellett volna a felperesnek az alperessel szemben igényt érvényesíteni, amely határidő 2013. április 10-én letelt.

Érdemben vitatta a küldemény felperes által állított elvesztését. Előadta, hogy sem a felperes, sem a megbízója nem tájékoztatta arról, hogy a címzett elköltözött a megadott címről. Álláspontja szerint szerződésszerűen teljesített, a kézbesítést igazoló iraton jól látható, hogy a kialakult gyakorlatnak megfelelően az irodaház recepciósja vette át a küldeményt. A felperes és a feladója között futárpostai jogviszony szabályait tartalmazó ÁSZF 8.2.2. pontjában foglaltak szerint szerződésszerűnek minősül a kézbesítés, amennyiben a küldeményt irodaház esetén az üzemeltető arra jogosult meghatalmazottjának adja át a kiszállítást végző cég. Az irodaház recepciósja, mint közvetett kézbesítő volt a küldemények átvételére jogosult személy az irodaházban, ezért az alperes ... partnere és az alperes szerződésszerűen teljesített.

A felperes a jogvesztő határidőre vonatkozó alperesi hivatkozással kapcsolatban előadta, hogy a felperes nem minősül feladónak, ezért reá nem vonatkozik az egyéves jogvesztő határidő. A felperesnek kára ezen határidőn túl következett be, amikor a felperesnek a feladó részére fizetnie kellett.

A Fővárosi Törvényszék a 2015. április 23-án kelt 8.G.42.161/2014/17. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 76.750 forint ügyvédi munkadíjat.

Határozata indokolása szerint a peres felek között ...ról ...ba nemzetközi csomagszállításra vonatkozó szerződés jött létre, amelyre a Pt. és a 2008. évben kötött szállítmányozási keretszerződés rendelkezései az irányadóak. A 2008-ban kötött szállítmányozási keretszerződés 4. fejezetében a felek kikötötték az alperes ÁSZF-jének, árajánlatának, a Ptk. szállítmányozásról szóló fejezetének és a Magyar Általános Szállítmányozási Feltételek alkalmazását. A feladó a perbeli küldemény esetében nem a felperes, hanem a **...Kft.** volt, aki a Pt. 26. § (1) bekezdése alapján érvényesítette a felperessel szemben a kártérítési igényét határidőn belül. Az a körülmény, hogy az alperes által vállalt tevékenység futárpostai, gyorspostai szolgáltatásnak tekintendő, nem érinti a felek azon elhatározását, amely szerint a jogviszonyukra a Ptk. szállítmányozásra vonatkozó fejezetének rendelkezéseit, valamint a Magyar Általános Szállítmányozási Feltételek alkalmazását kötötték ki. Ezzel az alperes ezen rendelkezések szerint is vállalta a szerződés alapján a tevékenység ellátását, ezért a Pt. 27. § (6) bekezdésében foglalt egyéves jogvesztő határidő a felek közötti jogviszonyban nem alkalmazható.

A felek közötti szerződés részét képező ÁSZF Magyarországon vagy az igénybe vett szolgáltatásra

terjed ki. Az alperes az ÁSZF 6.5.2. pontja szerint a csomagot a címzettnek, illetve egyéb jogosult átvevőnek személyes átadással kézbesíti. A címzetten kívül egyéb jogosult átvevőnek tekintendő a meghatalmazott, a helyettes átvevő és a közvetett kézbesítő. A címzett kizárhatja az alperes felé adott nyilatkozatával, hogy küldeményét helyettes átvevő részére kézbesítsék. Az alperes a kézbesítési igazolás szerint az ÁSZF 6.5.2. pontja alapján egyéb jogosult átvevőnek kézbesítette a küldeményt az irodaház recepcióján.

A ...i II. és III. Kerületi Bíróságon folyamatban volt 15.P.24.097/2012. számú eljárás irataiból az elsőfokú bíróság megállapította, hogy ebben az eljárásban került csatolásra a 2012. július 10-én küldött alperesi e-mail, amely szerint a csomagon feltüntetett címre lett leszállítva a küldemény, a feladás és kiszállítás között a címzett átköltözött egy másik irodaházba és nem hajlandó a címzett a küldeményt az eredeti címen átvenni. A címzett rendelkezésének hiányában a recepció nem adták vissza az alperes ... partnerének a csomagot. A címzett részére a korábbi iroda recepciójára került kézbesítésre a csomag, amely szerződésszerű kézbesítésnek tekintendő. Az, hogy a recepció a küldeményt a címzett részére nem továbbította, az alperes teljesítését nem érinti. A .. cég 2012. június 8-án az alperesnek küldött válaszában úgy nyilatkozott, hogy a címzettel beszélt, tájékoztatta arról, hogy a recepciós vette át a küldeményt. A .. cég szerint a címzett azt közölte, hogy már nincs azon a címen és nem is fog a küldeményért menni. Ugyanebben az eljárásban került csatolásra a címzett 2013. október 1-jén adott nyilatkozata, amely szerint személyesen elment a recepcióra, ahol azt mondták, hogy a ... szállítmányozó cég elvitte a csomagot. Ezzel kapcsolatban nem állapítható meg, hogy a címzett mikor ment el a csomagért a recepcióra, az alperes partnerét megkereste volna a címzett a recepció azon tájékoztatásával kapcsolatban, amely szerint a ... szállítmányozási cég elvitte a csomagot. A ... szállítmányozó cég által az alperesnek küldött e-mailek nem igazolják a címzett 2013. október 1-jén adott nyilatkozatában foglaltakat. Az alperes és a ... szállítmányozó cég közötti e-mailváltások alapján megállapítható, hogy a címzett rendelkezése hiányában a küldemény időben történő visszaszolgáltatására nem kerülhetett sor. Az alperes a megadott címre kézbesítette a küldeményt az ÁSZF 6.5.2. pontja szerint helyettes átvevő részére. A címzett nem zárta ki a küldemény kézbesítését helyettes átvevő részére.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, mivel az alperes részéről szerződésszegés nem volt megállapítható a Ptk. 514. §-a és az 515. § (2) bekezdése alapján.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatásával keresetének megfelelően az alperes marasztalását és perköltség fizetésére kötelezését.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletét kizárólag a Ptk.-ra, a felek közötti szállítmányozási szerződésre és az alperes ÁSZF-jére alapította, kihagyta az alperesre is kötelező Pt. és Korm. rendelet szabályait.

A felek között az nem volt vitás, hogy a küldeményt nem a címzett vette át, ezért azt kell vizsgálni, hogy az alperes a küldeményt szerződésszerűen hagyta-e az irodaház recepcióján. Az alperes a Pt. 16. §-a, valamint az alperes által csatolt ÁSZF 6.5. pontja alapján a címzettnek, illetve egyéb jogosult átvevőnek személyes átadással kézbesíthette volna, az abban foglalt igazolások ismeretében.

Az ÁSZF rendelkezéseit alátámasztó Pt. 16. § (3) bekezdése rendelkezik arról, hogy a címzett és az egyéb jogosult átvevő a személyazonosságát külön jogszabályban meghatározott hatósági igazolvánnyal köteles igazolni, míg a (4) bekezdés szerint a személyazonosságot igazoló okmány elnevezését, betűjelét és számát a postai szolgáltató a kézbesítési okiratra rájegyzi.

Az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy az alperes helyettes átvevő részére kézbesítette a küldeményt. A Korm. rendelet 19. §-a határozza meg a helyettes átvevőt, aki az (1) bekezdés a) pontja szerint a címzett 14. életévét betöltött közeli hozzátartozója vagy élettársa, a b) pont szerint a címzett bérbeadója vagy szállásadója, ha az természetes személy. A címzett jogi személy, ezért a

Korm. rendelet 19. § (1) bekezdés a) pontja nem alkalmazható. A Korm. rendelet 19. § (1) bekezdésének b) pontjára nem merült fel adat, illetve az alperes állítása szerint a csomagot a recepció vette át.

A Korm. rendelet a közvetett kézbesítők között rendelkezik az irodaházról, annak 20. §. (1) bekezdésének e) pontja csak természetes személy címzettekre vonatkozik, azonban a címzett a jelen esetben nem természetes személy annak ellenére, hogy a képviselő neve is feltüntetésre került a jogi személy neve mellett. Ezen felül további előírásnak is ellentmond, hogy irodaház esetén csak a vezetőnek, illetve meghatalmazottjának lehet kézbesíteni a Korm. rendelet 20. §-ának (1) bekezdése szerint, melyekre vonatkozik mind a meghatalmazásra irányadó Korm. rendelet 18. §-a, mind a Korm. rendelet 17. §-a szerinti személyazonosításra előírt igazolványok meghatározása.

A Pt. 16. § (4) bekezdése előírja, hogy annak adatait a kézbesítési okiratra rá kell jegyezni, ami jelen esetben nem történt meg.

A kézbesítést a peres felek közötti szerződés alapján nem a felperes végezte. Az, hogy nem a címzett, illetve nem egyéb jogosult átvevő részére került kézbesítésre a küldemény, a fentiek alapján ítéleti tényállási bizonyossággal megállapítható, mivel a jogszabályok pontosan meghatározzák ezen személyek körét, ezek azonosítását és ezek bizonyíthatóságát szolgálóan a kézbesítőnek a kézbesítési okiratra történő rávezetési kötelezettségét. Mindez jelen esetben nem történt meg, ezért nem lehet szerződésszerű a teljesítés, jogszabályba és az ÁSZF-be ütközik a nem címzett vagy a nem jogosult átvevő részére történő átadása a küldeménynek még akkor is, ha az, akinél „otthagyják” a küldeményt, éppen a csomagon szereplő címen tartózkodik.

Az alperes próbált utána járni a csomag fellelhetősége érdekében, azonban hangsúlyozta, hogy ezek már mind a nem szerződésszerű teljesítést követően alkalmazott lépések voltak, melyek nem vezettek eredményre, a küldemény nem lett meg.

Ismételten kiemelte, hogy a kézbesítés nem a címzett és nem a jogosult átvevő részére történt, a recepción dolgozó részére történő kézbesítés jogszabályba ütközik. A címre történő kézbesítés nem vezethet arra az eredményre, hogy nem a címzett részére, hanem kizárólag a címre, mint földrajzi helyre teszik le a küldeményt.

Az alperes a csatlakozó fellebbezésnek nevezett beadványában (amelyet fellebbezési ellenkérelemként kért figyelembe venni) továbbra is állította, hogy a felperes a keresetindításra a Pt. 27. § (1) és (2) bekezdésében foglalt egyéves jogvesztő határidőt elmulasztotta.

Arra hivatkozott, hogy a felek által kölcsönösen elismerten közöttük futárpostai szolgáltatás nyújtására jött létre a szerződés. Ennek elválaszthatatlan részét képezte az ÁSZF, amely egyértelműen rögzítette, hogy a nem szabályozott kérdésekben a Pt., a Ptk. és más irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. A futárpostai tevékenységet, az arra vonatkozó felelősségi, igényérvényesítési szabályokat a szolgáltatás nyújtásakor hatályos Pt. rendelte, így nem alkalmazhatóak a Ptk.-nak a szállítmányozásra, fuvarozásra vonatkozó általános rendelkezései. E körben hivatkozott a 2015. január 27-én kelt előkészítő iratára. A Pt. 27. §-ának (1) bekezdése a postai küldemény elveszése vagy megsemmisülése címén a kártérítési igény érvényesítésére a küldemény feladásától számított 15. naptól kezdődő egyéves jogvesztő határidőt ír elő, amely időn belül a felperes keresetet nem nyújtott be, ezért a keresetét erre tekintettel kellett volna elutasítani.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének eltérő indokok mellett történő helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltség viselésére kötelezését kérte.

A 2015. január 27-én kelt előkészítő iratban részletesen kifejtett álláspontját változatlanul fenntartotta. Ebből kiemelte, hogy a küldemény kézbesítését igazoló iraton jól látható, olvasható, hogy a kialakult futárpostai gyakorlatnak megfelelően az irodaház recepciósa vette át a küldeményt. A felperes és a felperes feladója közötti futárpostai jogviszony szabályait tartalmazó ÁSZF 8.2.2.2.

pontja tartalmazza, hogy szerződésszerűnek minősül a teljesítés, a kézbesítés, amennyiben a küldeményt irodaház esetén az üzemeltető arra jogosult meghatalmazottjának adja át a kiszállítást végző személy.

A kézbesítés ezen túlmenően megfelelt a Korm. rendelet 16. § (1) bekezdésében, a 20. § (1) bekezdésének e) és f) pontjában foglalt rendelkezéseknek.

Mindebből az következik, hogy az irodaház recepciós volt a küldemények átvételére jogosult személy az irodaházban, ezért az alperes ... partnere és az alperes szerződésszerűen teljesített. Téves a felperesnek az az érvelése, hogy a Korm. rendelet 20. § (1) bekezdésének rendelkezései csak természetes személy címzett esetén alkalmazhatóak. A Korm. rendelet 20. § (1) bekezdése tesz kivételt az e) pont vonatkozásában, mert irodaház esetén lehet a címzett természetes személy és szervezet is, a küldeményen címzettként természetes személyt is megneveztek.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban a jogszabályok téves értelmezése alapján megalapozatlanul jutott arra a következtetésre, hogy a felperes határidőben érvényesítette az igényét.

A Fővárosi Ítéltábla a rendelkezésre álló iratokból megállapította, hogy a peres felek 2008-ban „Szállítmányozási szerződés” elnevezésű megállapodást kötöttek, amelyben az alperes csomagküldemények expressz kézbesítését vállalta a küldeményen feltüntetett címre. A keretszerződés szerint a szerződésnek elválaszthatatlan részét képezi az alperes ÁSZF-je, továbbá kikötötték, hogy a jelen szerződésben nem szabályozott kérdésekben a Ptk. rendelkezései, különösen a Szállítmányozásról szóló XLIII. fejezetben foglaltak, valamint a Magyar Szállítmányozási Feltételek előírásai az irányadók. A 2008. február 4-én kelt alperesi ÁSZF 12. pontja szerint a jelen ÁSZF-ben nem szabályozott kérdésekben a Pt., a Korm. rendelet, a Ptk. és az egyéb vonatkozó jogszabályok rendelkezései az irányadók.

A felperes a 6. sorszámú előkészítő iratában úgy nyilatkozott, hogy a peres felek postai tevékenységet végeztek, amit az alperes is megerősített a 2015. március 10-én tartott tárgyaláson azon előadásával, hogy nemzetközi postai szolgáltatás körében került sor a perbeli küldemény továbbítására. Ezen túlmenően a felperes a fellebbezésében maga hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a kereset elbírálása körében nem vette figyelembe az alperesre is kötelező Pt. és Korm. rendelet szabályait. Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében ugyancsak arra hivatkozott, hogy az ÁSZF-ben rögzítettek, illetve az ott nem szabályozott kérdésekben többek között a Pt. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. Az alperes ÁSZF-jének 9. pontja a panaszbejelentéssel, kárügyintézésel kapcsolatos szabályokat tartalmazza, azonban a kártérítési felelősségre és a kártérítési igény érvényesítésére vonatkozó szabályokat nem tartalmaz, ezért az ÁSZF-nek megfelelően erre a Pt. rendelkezéseit kell alkalmazni.

A peres felek az általuk kötött szerződésben - a szerződés elválaszthatatlan részét képező alperesi ÁSZF szerint - maguk utaltak a Pt. alkalmazására, ezért azt magukra nézve kötelezőnek fogadták el. A Pt. 14. § (1) bekezdése is úgy rendelkezik, hogy a postai szolgáltatási szerződésre a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény szerződésekre vonatkozó rendelkezéseit az e törvényben foglalt eltérésekkel és kiegészítésekkel kell alkalmazni.

A Pt. 14. § (2) bekezdése szerint az e törvényben foglaltaktól a postai szolgáltató az általános szerződési feltételeiben csak akkor térhet el, ha e törvény az eltérést megengedi.

A Pt. 14. § (3) bekezdése szerint a szerződő felek e törvény szolgáltatási szerződésre és felelősségre vonatkozó rendelkezéseitől - kizárólag az igénybe vevő javára - egyező akaratallal eltérhetnek.

A Pt. 14. § (4) bekezdése szerint a postai szolgáltatási szerződés a postai küldemény felvételével, illetve a szolgáltatás elvállalásával jön létre.

A Pt. 18. § (1) bekezdése szerint a postai szolgáltatónak a postai küldemény megsemmisülése, részleges vagy teljes elveszése, megsérülése, továbbá késedelmes teljesítése következtében az igénybe vevővel vagy harmadik személlyel szemben fennálló kártérítési felelősségére az e §-ban, valamint a 19-27. §-okban foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni. A postai szolgáltató az üzletszabályzatában a 19-27. §-okban foglaltaknál szigorúbb szabályok szerint is vállalhat felelősséget.

A Pt. 18. § (2) bekezdése szerint az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a postai szolgáltató kártérítési felelősségére - ideértve a kártérítés mértékét is - a szolgáltató és az igénybe vevő megállapodása, ennek hiányában a Ptk. általános szabályai az irányadók.

A felperes a szerződésben foglaltak megszegésével okozati összefüggésben keletkezett kárai megtérítése iránt terjesztette elő a keresetét. A postai szolgáltató felelősségére, a kártérítési igények érvényesítésére a felek akaratának megfelelően a Pt.-ben foglaltakat kell megfelelően alkalmazni, a Pt. 14. § (1) bekezdésére is figyelemmel, amely az általános szabályoktól eltérő jogvesztő határidőt állapít meg az igényérvényesítésre.

A Pt. 26. §-ának (1) bekezdése szerint a kártérítési igény érvényesítésére a feladó jogosult.

A Pt.-nek a fogalom meghatározásokkal kapcsolatos 3. § 8. pontja határozza meg, hogy ki tekinthető feladónak. E szerint feladó az, aki a postai küldeményen feladóként van feltüntetve, ennek hiányában akivel a szolgáltató a postai szolgáltatási szerződést megkötötte.

Tény, hogy a küldemény feladója nem a felperes volt, hanem a **...Kft.** A felperes a Pt. 3. § 8. pontjának második fordulata alapján minősül feladónak, mert ő volt az, akivel a szolgáltató a postai szolgáltatási szerződést megkötötte.

A Pt. 27. § (1) bekezdése szerint az igénybe vevő a postai szolgáltatóval szemben a postai küldemény elveszése vagy megsemmisülése címén kártérítési igényét a küldemény feladásától számított 15. naptól kezdődően egyéves jogvesztő határidőn belül érvényesítheti.

A perbeli esetben a küldemény feladása 2012. március 26-án történt, az ezt követő 15. naptól számított egyéves jogvesztő határidő 2013. április 10-én lejárt. Ezen időpontig a felperes által keresetlevél benyújtására nem került sor, a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmét a közjegyző 2013. december 11-én zárta, azaz a jogvesztő határidőn túl érvényesítette az igényét a felperes.

A jogvesztő határidő elmulasztása miatt szükségtelen annak vizsgálata, hogy a kézbesítés jelen esetben szabályosan vagy szabálytalanul történt, mert ezeknek a jelen jogvita érdemi elbírálására nincs befolyásuk.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - eltérő indokolással - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell megfizetnie az alperes részére a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült ügyvédi munkadíjból álló perköltségét. A Fővárosi Ítéltábla az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alapján mérlegeléssel, a ténylegesen kifejtett ügyvédi munkára tekintettel határozta meg.

Budapest, 2015. október 28.

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kurucz Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

Dr. Pusztai Anita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő